dosarul nr. 1-448/2025
nr. electronic 1-25170633-48-1-08122025
nr. urmărire penală 2025330341

S E N T I N ŢĂ
În numele Legii

22 iunie 2026 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mihaela Grosu
Grefierul Nicoleta Sandu

Cu participarea:
Procurorului Victor Cimbir
Apărătorului Ana Chian

examinând în şedinţă de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Ciobanu Valeriu ******, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s. *****, r-nul *****, de facto locuiește în s. *****, r-nul Strășeni, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, studii medii incomplete, divorțat, fără persoane la întreținere, neangajat în cîmpul muncii, supus militar anterior judecat prin:*

- *sentința Judecătoriei Strășeni, sediul central din 30.03.2021 în baza art.264/1, alin.1) Cod penal fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport,*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM,
Termenul de examinare a cauzei penale 8 decembrie 2025 – 22 iunie 2026.
Procedura de citare legală executată.
În baza materialelor din dosar și a probelor recunoscute de inculpat, care au fost administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Inculpatul ***Ciobanu Valeriu*** *******, la 01 noiembrie 2025, aproximativ ora 06:20 min., fiind în r-nul Strășeni, s.******, fără a deține permis de conducere, dreptul de a conduce mijloace de transport fiind anulat, aflându-se la volanul autovehiculului de marcă „******”, modelul „******” cu numărul de înmatriculare „****************”, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările ce pot surveni,

ignorând prevederile pct.14 lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care indică că *,,conducătorului auto îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”*, conducea mijlocul de transport fiind în stare de ebrietate produsă de alcool și în timp ce se afla la volanul automobilului menționat, a fost stopat din mers de către angajații de poliție și întreprinzând acțiuni orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la șofer, folosind mijloacele tehnice din dotare, Ciobanu Valeriu ***** a fost supus testării alcoolscopice cu alcooltestul de model „Drager 8510”, testarea 8992 din 01 noiembrie 2025, ora 06:22 min., în rezultatul căreia s-a constatat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat echivalentă cu 1,15 mg/l.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării ***Ciobanu Valeriu*** *****, a declarat că, recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de probe noi. În acest sens, inculpatul în conformitate cu art. 364[1] Cod de procedură penală, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Apărătorul Ana Chian, acționând în interesele inculpatului, a pledat pentru admiterea cererii depusă de ***Ciobanu Valeriu*** ***** și examinarea cauzei penale în procedura simplificată, prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală al R.M., în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. De asemenea, a solicitat aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat Cimbir Victor a considerat pasibilă de a fi admisă cererea înaintată de inculpatului ***Ciobanu Valeriu*** *****, privind examinarea cauzei penale în baza art. 364[1] Cod de procedură penală al R.M., și a solicitat să fie recunoscut ***Ciobanu Valeriu*** *****, vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, și să-i fie stabilită o pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 3 ani în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art. 90 CP și stabilirea unui termen de probă de 3 ani. De asemenea, a solicitata încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 25, 70 lei.

Instanța de judecată, îndeplinind condițiile prevăzute în art.364[1] alin.(4) CPP, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar fi lovite de nulitatea absolută, materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, prin încheiere protocolară, a acceptat cererea inculpatului de recunoaștere a vinovăției și de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul ***Ciobanu Valeriu*** *****, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, şi-a recunoscut integral vinovăţia şi a relatat că, la *****dimineața, după ce a consumat băuturi alcoolice, dorind să meargă să-și procure țigări la magazinul din s. *****, r-nul Strășeni, urcându-se la colanul automobilului, în timpul deplasării a fost stopat de colaboratorii de patrulare. Fiind testat cu

aparatul „Drager” i s-a stabilit o concentrație de alcool în aerul expirat de 1015 mg/l. Îi pare rău de cele săvârșite și promite pe viitor să nu mai comită infracțiuni.

Apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al pertinenței, concludenții şi utilității lor, instanța de judecată conchide că, vinovăția inculpatului ***Ciobanu Valeriu*** ***** în săvârșirea faptelor imputate şi-a găsit confirmare în şedinţa de judecată, atât prin recunoașterea vinovăției de către înseși inculpat, cât și din probele administrate la faza de urmărire penală prezentate de către acuzatorul de stat și recunoscute de către inculpat.

Cu toate că inculpatul ***Ciobanu Valeriu*** *****, vina a recunoscut-o integral, totuși vinovăţia acestuia se dovedeşte şi prin probele administrate de către procuror în cadrul urmăririi penale, specificate în rechizitoriu şi acceptate de inculpat, şi anume:

- declarațiile martorului Beschieru Andrei care a comunicat că la 31 octombrie 2025, la ora 08:00, a intrat în serviciu EPRO în raionul Strășeni, conform graficului de serviciu, cu automobilul de serviciu de model „Dacia Duster”, cu numărul de înmatriculare MAI „1134”, împreună cu colegul Ciolan Ion, până la 01 noiembrie 2025, ora 08:00, când au finalizat serviciul conform graficului. La 01 noiembrie 2025, aproximativ la ora 06:30, în timpul desfășurării serviciului, patrulând traseul din apropierea localității *****, raionul Strășeni, a fost observat un automobil de model „**********” cu numărul de înmatriculare „**********”, care avea un mers neuniform pe benzile de circulație. Autoturismul a fost stopat cu ajutorul semnalelor sonore și luminoase. Persoana de la volan a oprit, s-a apropiat de automobil, s-a prezentat și a solicitat șoferului să prezinte actele necesare pentru verificare. La volan se afla o persoană de gen masculin, identificată ca Ciobanu Valeriu, a.n.*****. În urma verificării în baza de date E-Data, s-a stabilit că acestuia îi fusese suspendat dreptul de a conduce pentru perioada 30 martie 2021 - 30 martie 2025. Persoana prezenta vorbire incoerentă și un miros puternic de alcool emanat din cavitatea bucală. Astfel, colegul a propus ca cetățeanul Ciobanu Valeriu să fie supus testării alcoolscopice. În urma testării, pe ecranul alcooltestului a apărut o concentrație de 1,15 mg/l alcool în aerul expirat. Șoferul Ciobanu Valeriu a fost de acord cu rezultatul testării și a refuzat prelevarea probelor biologice. Automobilul a fost ridicat și transportat la parcarea specială „Magda-Tur”./ Vol. I, f.d. 26-29/

- declarațiile martorului Ciolan Ion care a declarat că la 31 octombrie 2025, la ora 08:00, a intrat în serviciu EPRO în raionul Strășeni, cu automobilul de serviciu de model Dacia Duster, număr de înmatriculare MAI 1134, împreună cu agentul Beschieru Andrei, până la 01 noiembrie 2025, ora 08:00, când au finalizat serviciul conform graficului. În timpul desfășurării serviciului, la 01 noiembrie 2025, aproximativ la ora 06:30, în timp ce se deplasau cu automobilul de serviciu pe carosabilul din localitatea *****, raionul Strășeni, a fost observat un automobil de model **********, cu numărul de înmatriculare **********, care avea un mers neuniform pe benzi. În aceste condiții, prin somații sonore și semnale luminoase, automobilul a fost stopat. Colegul s-a apropiat, s-a prezentat și a solicitat actele necesare pentru verificare. Persoana oprită nu deținea permis de conducere, iar la volan se afla șoferul Ciobanu Valeriu, născut în *****. În urma verificării în baza de date E-Data, s-a stabilit că dreptul acestuia de a

conduce fusese suspendat pentru perioada 30 martie 2021 – 30 martie 2025. Persoana prezenta vorbire incoerentă și un puternic miros de alcool emanat din cavitatea bucală. Colegul i-a propus cetățeanului Ciobanu Valeriu să fie supus testării alcoolscopice, iar în urma testării, pe ecranul alcooltestului a fost indicată concentrația de 1,15 mg/l alcool în aerul expirat. Momentul testării a fost fixat video. Șoferul testat a fost de acord cu rezultatul testării, totodată a refuzat prelevarea probelor biologice. Automobilul de model ********** a fost ridicat și transportat la parcarea specială din localitatea Trușeni./Vol. I, f.d. 23-25/

- procesul-verbal din 01 noiembrie 2025 de constatare, infirmare sau refuzul stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, acțiune procesuală în cadrul căreia reprezentantul organului de constatare, Beschieru Andrei, a efectuat testarea alcoolscopică a șoferului Ciobanu Valeriu ***** prin intermediului aparatului „Drager 8510", testarea 8992 din 01 noiembrie 2025, ora 06:22 min., din care constată că Ciobanu Valeriu ***** avea în aerul expirat 1,15 mg/l., care reprezintă stare de ebrietate alcoolică ce depășește 0,35 mg/l. Șoferul testat, Ciobanu Valeriu ***** nu a dorit să formuleze obiecții referitor la procedura de testare, menționând că cu rezultatul testării este de acord, a semnat tichetul Drager. Șoferul a condus în stare de ebrietate la 01 noiembrie 2025, refuzând prelevarea probelor biologice de sânge**./Vol. I, f.d. 7, 8/**

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 10 noiembrie 2025, acțiune procesuală în cadrul căreia s-a examinat tichetul de la aparatul „Drager 8510", testarea 8992 din 01 noiembrie 2025, ora 06:22 min., din care constată că învinuitul Ciobanu Valeriu ***** avea în aerul expirat 1,15 mg/l., care reprezintă stare de ebrietate alcoolică. Numele persoanei testate este Ciobanu Valeriu ***** născut la *****.

În baza ordonanței din ***10 noiembrie 2025,*** actul supuse examinării a fost recunoscut în calitate de mijloc de probă – *document,* cu anexarea acestora la cauza penală. /Vol. I, f.d. 12, 13, 14 /

- procesul-verbal din 01 noiembrie 2025 privind înlăturare de la conducerea vehiculului, acțiune procesuală în cadrul căreia, reprezentantul organului de constatare, Ciolan Ion a înlăturat de la conducere șoferul Ciobanu Valeriu ***** deoarece ultimul fiind testat cu aparatul „Drager" avea în aerul expirat 1,15 mg/l., ce reprezintă stare de ebrietate alcoolică ce depășește 0,35 mg/l. / Vol. I, f.d. 9 /

- procesul-verbal din 01 noiembrie 2025 de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială, acțiune procesuală în cadrul căreia, reprezentantul organului de constatare, Ciolan Ion, a dispus reținerea și aducerea la parcarea specială din mun.Strășeni a automobilul de mijlocul de transport de model „***** *****", cu număr de înmatriculare „**********", condus în stare de ebrietare alcoolică de șoferul Ciobanu Valeriu *****.*/ Vol. I, f.d. 10 /*

- procesul-verbal de ridicare o obiectului din 10 noiembrie 2025, acțiune procesuală în cadrul căreia la ofițerul de urmărire penală, Felicia Țapu a ridicat de la angajatul IP Strășeni, Ciolan Ion un CD-R ce conține 2 fișiere video înregistrate la 01 noiembrie 2025, privind testarea alcooscopică a șoferului Ciobanu Valeriu *****./ Vol. I, f.d. 16-17, 21 /

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 05 noiembrie 2025, acțiune procesuală în cadrul căreia s-a examinat un CD-R ce conține 2 fișiere video înregistrate la 01 noiembrie 2025,

privind testarea alcooscopică a șoferului Ciobanu Valeriu ***** de angajații IP Strășeni, ce stabilește la ultimul concentrația de alcool în aerul expirat de acesta, de 1,15 mg/l. Șoferul este de acord cu rezultatul stabilit, a semnat tichetul Drager, refuzând prelevarea probelor biologice de sânge.

În baza ordonanței din ***05 noiembrie 2025,*** CD-R ce conține 2 înregistrări video a fost recunoscut în calitate de mijloc de probă – *corp delict,* cu anexarea acestuia la cauza penală. / Vol. I, f.d. 18-19, 21, 22 /

- informație SIC „Acces Web", care confirmă că șoferul Ciobanu Valeriu ***** născut la ***** nu deține permis de conducere, statut permisulului fiind nevalabil privare, anularea dreptului de conduce vehicule, fiind anulat prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 30 martie 2021./ Vol. I, f.d. 73 /

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sânt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 6 alin. (1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul Penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod Penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanţa de judecată.

Conform art. 101 alin. (1) si (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală al RM, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare,

de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4) al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Din analiza coroborată a probatoriului mai sus prezentat, administrat în cauză, se constată că a fost răsturnată prezumţia de nevinovăţie a inculpatului ***Ciobanu Valeriu*** *****, iar acţiunile acestuia au fost corect încadrate în prevederile art. 264^1 alin. (5) Cod penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, acţiuni săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere*, fiind respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit art. 61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este

capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanţa de judecată menţionează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ţine cont şi de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia".

Reieşind din cele expuse, instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1)-(3) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată. Pentru săvârşirea

unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

Astfel, instanța reține că, inculpatul ***Ciobanu Valeriu*** *****, a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, infracţiune care, în conformitate cu art. 16 alin. (3) Cod penal, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puțin grave.

Circumstanțe care atenuează vina inculpatului ***Ciobanu Valeriu*** *****, instanța nu a constatat.

Circumstanțe care agravează vina învinuitului ***Ciobanu Valeriu*** *****, conform art.77 din Codul Penal, nu au fost constatate.

Cu referire la personalitatea inculpatului, instanţa reţine că acesta nu se află la evidenţa medicului psihiatru sau la evidența medicului narcolog, nu deține grad de invaliditate, la domiciliu se caracterizează satisfăcător, anterior judecat, astfel, în ceea ce priveşte aplicarea pedepsei faţă de inculpat, instanţa de judecată, luând în vedere personalitatea acestuia, se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea faţă de ***Ciobanu Valeriu*** ***** a unei pedepse echitabile, legale şi individualizate.

Art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, prevede că, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similar, săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere sau ca este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Reieşind din prevederile art. 61 Cod penal, în special pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanţa consideră că în împrejurările şi circumstanţele constatate, restabilirea echităţii sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului ***Ciobanu Valeriu*** ***** a este posibilă doar în condiţiile stabilirii pedepsei sub formă de închisoare.

Astfel, ţinând cont de circumstanţele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, punând în balanţă ansamblul acestor considerente, instanța denotă că o pedeapsă orientată în limitele legii sub formă de închisoare, este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanţa o găseşte proporţională, nu doar cu împrejurările şi gravitatea infracţiunii comise ci şi cu circumstanţele şi nevoile inculpatului ca şi cu cele ale societăţii, în acest sens poziţia instanţei în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanţele prezentei cauze.

Reieşind din faptul că inculpatul vina a recunoscut-o, a declarat prin înscris autentic anexat la materialele cauzei că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea art. 80[1] alin.2) Cod de procedură penală, care prevede că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181[1]–182, 239–240, 242[1], 242[2],

256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264/1, 324–335[1], 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În situaţia dată, în condiţiile şi limitele de pedeapsă prevăzute de art.264[1] alin.(5) Cod penal, instanţa va reduce din maximul prevăzut de sancţiune stabilind o nouă limită cu care v-a opera la stabilirea pedepsei inculpatului ***Ciobanu Valeriu *****.***

În asemenea circumstanţe, luând în calcul prevederile art. 70, art. 75, art. 76 Cod penal al R.M., conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieşind din caracterul infracţiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal este una ușoară, de noile limite minime şi maxime ale pedepsei, instanţa de judecată consideră că în privinţa inculpatului ***Ciobanu Valeriu *******, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Conform art. 72 alin. (3) Cod penal, ***Ciobanu Valeriu ******* va executa pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, instanţa susţine că este imperios necesar şi în drept să aplice în privinţa lui ***Ciobanu Valeriu ******* inclusiv prevederile părţii generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90 din Codul penal, deoarece dispoziția dată are la origine persoana şi comportamentul acestora până la săvârșirea infracţiunilor, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei, faţă de cele comise şi cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei.

Instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga și alții împotriva Ungariei, 10 martie 2015, §104; Norbert Sikorski v. Polonia, din 22 octombrie 2009, §158), menționând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (Kyprianou v. Cipru, 15 decembrie 2005, §108). De altfel, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Potrivit art. 90 alin. (1), (2) Cod Penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârșite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârșite din imprudenţă, instanţa de judecată, ținând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea

condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

Aliniatul (6) prevede, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele: a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanță, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni; d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică; e) să repare daunele cauzate victimei și/sau familiei victimei în cuantumul și în termenele stabilite de instanță; f) să finalizeze învățământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională; g) să participe la programe probaționale; h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, dar numai cu acordul acestuia.

Cu referire la cazul dedus judecății, instanța subliniază că infracțiunea comisă de către ***Ciobanu Valeriu*** ***** este una săvârșită cu intenție, iar atitudinea acestuia și modul de manifestare a comportamentului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei nu a fost îndreptat în sensul eschivării față de cele comise.

Instanța de judecată remarcă și faptul că, în cadrul ședinței de judecată ***Ciobanu Valeriu*** ***** a manifestat căință sinceră și a exprimat poziția procesuală potrivit căreia a conștientizat pe deplin fapta comisă și caracterul social-periculos a acesteia.

La fel, instanța specifică că aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal în partea suspendării condiţionate a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

Totodată, instituția suspendării executării pedepsei cu închisoare nu trebuie privită ca un avant*****acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare social, inclusiv prin căi de reeducare a persoanelor condamnate, nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care ar fi mai eficiente.

Așadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului ***Ciobanu Valeriu*** *****, care a comis infracțiunea cu provocarea unor urmări din imprudență, instanța consideră că corijarea şi reeducarea inculpatului poate avea loc fără izolarea sa de societate, cu suspendarea a executării pedepsei pe un termen de 2 (doi) ani în care inculpatul să demonstreze că s-a corectat, astfel în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept şi în așa fel se va asigura şi garanţia existenței unui proces echitabil.

De asemenea pentru a nu submina autoritatea justiției, creând un sentiment de impunitate, instanța îi va aplica inculpatului, în calitate de obligație pentru termenul de probă să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; să participe la programe probaționale.

Această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanţie sau asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat Cimbir Victor, privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 25 (douăzeci și cinci) 70 lei, instanța de judecată consideră că această cerință urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

Conform prevederilor articolului 385 alin. (1), pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit articolului 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal, iar potrivit alin. (2), pct. 5) al aceluiași articol, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. În conformitate cu art. 229 alin. (1) – (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Analizând materialele cauzei, se constată că plata cheltuielilor de judecată în mărime de 25 (douăzeci și cinci), 70 lei reprezintă cheltuielile de judecată suportate de către stat legate de efectuarea testului alcotestului.

Astfel, instanța conchide că cheltuielile judiciare în mărime de 25 (douăzeci și cinci,) 70 lei, pentru efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală dată urmează a fi recuperate integral din contul inculpatului ***Ciobanu Valeriu*** ********** în contul statului.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă – tichetul Drager cu nr. 8992 din 01.11.2025, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 10.11.2025; un CD-R cu două fișiere video din

01.11.2025, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 10.11.2025, de păstrat la materialele cauzei.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În acest sens, instanţa de judecată consideră că, în vederea bunei desfăşurări a justiţiei va aplica faţă de ***Ciobanu Valeriu*** *****, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara şi urmează a fi menţinută până la rămânerea definitivă a sentinţei de condamnare.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanţele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art. 384, 385, 389, 392 – 395, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată, -

C O N D A M N Ă :

Se recunoaşte vinovat ***Ciobanu Valeriu*** ***** în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal şi a-i numi pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar semiînchis.

În baza art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui ***Ciobanu Valeriu*** ***** prin prezenta sentință se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2(doi) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară va confirma încrederea acordată.

Se obligă ***Ciobanu Valeriu*** *****, în corespundere cu art. 90 alin. (6), lit.a), b) și g) Cod penal, să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile și să participe la programe probaționale.

Controlul asupra comportării și executării de către ***Ciobanu Valeriu*** ***** a pedepselor stabilite prin prezenta sentință, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se aplică lui ***Ciobanu Valeriu*** ***** măsura preventivă obligarea a nu părăsi ţara, până la intrarea sentinţei în vigoare.

Se încasează de la inculpatul ***Ciobanu Valeriu*** ***** în beneficiul bugetului de stat suma de 25 (douăzeci și cinci),70 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă – tichetul Drager cu nr. 8992 din 01.11.2025, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 10.11.2025; un CD-R cu două fișiere video din 01.11.2025, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 10.11.2025, de păstrat la materialele cauzei.

Sentinţa cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central) în termen de 15 zile.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul ***Mihaela Grosu***